बीहेन च चुरेणादुम्बरेण च निकेशान् वर्त्तयते वापयते साश्रामतमेव परमेष्टि। च्हतनात्येति किञ्चन। च्हते समुद्र त्राहितः। स्टते स्मिरियः श्रिता। त्रामिस्तियोन शाचिषा। तप त्राकान्तम् षण्हा। शिर्स्तपस्याहितम्। वैश्वानर्स्य तेज-सा। च्हतेनास्य निवर्त्तये। सत्येन परिवर्त्तये [१]। तपसा-स्थानवर्त्तये। शिवेनास्थापवर्त्तये। श्राग्रोनास्थाभिवर्त्तये दति निवर्त्तयित, "तदृतं तत्मत्यम्। तद्भतं तच्छकेयम्। तेन शक्यं तेन राध्यासम्"इति। यजमाना जपतीति। स्वगतस्त्रेष्यादि-शब्दार्थ उपरितनान्वाके व्याख्यास्यते। ऋतमेवेत्यादिश्यमेनास्था-भिवर्त्तय द्रत्यन्ता मन्ताः केशनिवर्त्तने विनियुकाः। तद्भतिम-त्यादियजमानजपे। चटतं मतावदनं तदेव परमेष्ठि जगत्स्रष्ट्ः प्रजापतिखरूपं तसाम्भाके किञ्चन वस्तुमतिक्रमितुं न भवति। तत् कथमिति तदेवे चिते, योऽयं समुद्रो जलराणिः उन्नतः साध्यते समाहितः, प्रजापतिर्वेलां कला तामिमां नातिक्रम-खिति सम्द्रम्वाच। तिसान्नेव सत्यवाक्ये तथैव व्यवस्थितः। समुन्नताऽपि जलराशिवेलामु सङ्घा स्विमं नामवयित। तथा खेदमन्तरेण सर्वान् प्राणिना धारयेति प्रजापतिनात्ते सत्य-वाक्ये भूमिरियमाश्रिता वर्त्तते। तथा प्रजापतेः मत्यवाक्येनै-वायमिश्वसिगमेन शाचिषा तीच्छान रियाना युक्ता वर्त्तते। तथा प्रजापतिवाक्येन सत्येन सहिंभिः तष्यमानं तप उपिण्हा-दिच्छन्दोविशेषयुक्तेन मन्त्रेणाक्रान्तं तपस्यमाना हि छन्दो-युका मन्त्रा जपन्ति। तथा प्रजापतिसत्यवाच्यादेव यजमानाः